

Cilvēces eksistences gadu skaitīšanas spidometrā viens zobratīns izdarījis pilnu apli un skatu lodziņā parit «izlēks» jauns cipars — «0», blakus esošais aplis pagriezies par vienu iedaļu — «9». Tātad, 1990. gads. Dzīves mašīna, ne uz mirkli neapstājusies, sāks skaitīt jaunus kilometrus — dienas pēdējai desmitgadei līdz uz 2000. gadu, Maģisks skaitlis, bet vai mazāk maģiski ir pārejas posmi, katrs alzejošais un atnākošais gadi?

Ar pateicību atvadāmies no vecā un ar cerībām tiekamies ar Jauno gadu. Lai arī alzejošajā netrūka dienu, kas nesa sarūgtinājumu, vilšanos, sagrāva kādu uz nestabiliem pamatiem būvētu ilūziju, tomēr netrūka arī dienu, kuras atnesa iepriecinājumu. Varbūt tā bija mūsu darba uzvara rūpnīcā, organi-

Gadu mijā

zācijā, kolhozā vai individuālajā jaunsaimniecībā, varbūt tuva, cienijama un mīļa cilvēka veiksmes, varbūt avižu ziņa par notikumu mūsu mazajā Latvijā, lielajā zemē un visā pasaulē par pozitīvām pārmaiņām pārbūves kursā, par tiesiskuma atzīšanu, par sociālās netaisnības parādu no-

līdzināšanu, nevainīgo rehabilitāciju... Un tomēr alzejošais gads nav bijis slikts, ir piepildījies cerības, ko mēs saistījām ar kopīgajām tautas, republikas interesēm, mums bija demokrātijas un uzskatu pluralisma mācībstundas. Mēs esam atguvuši zaudētās kultūras un ga-

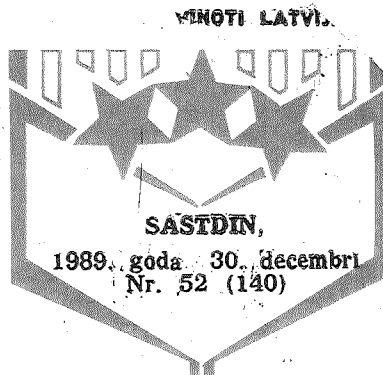
rigur...
kļuvus...
tigaki, a...
Ko me...
atnākošā? I sākums,
raženāks, lai
mūsu jaunās
lai atnestu vab
mes.

Nak Jaunais gads. Lai tas katras mājas logos iedez gaļas uguns ir sirdis spēcina ar trim cilvēka skalstajiem tikumiem: ticību, cerību, mīlestību!

Panākumiem bagātu un laimīgu 1990. gadu!

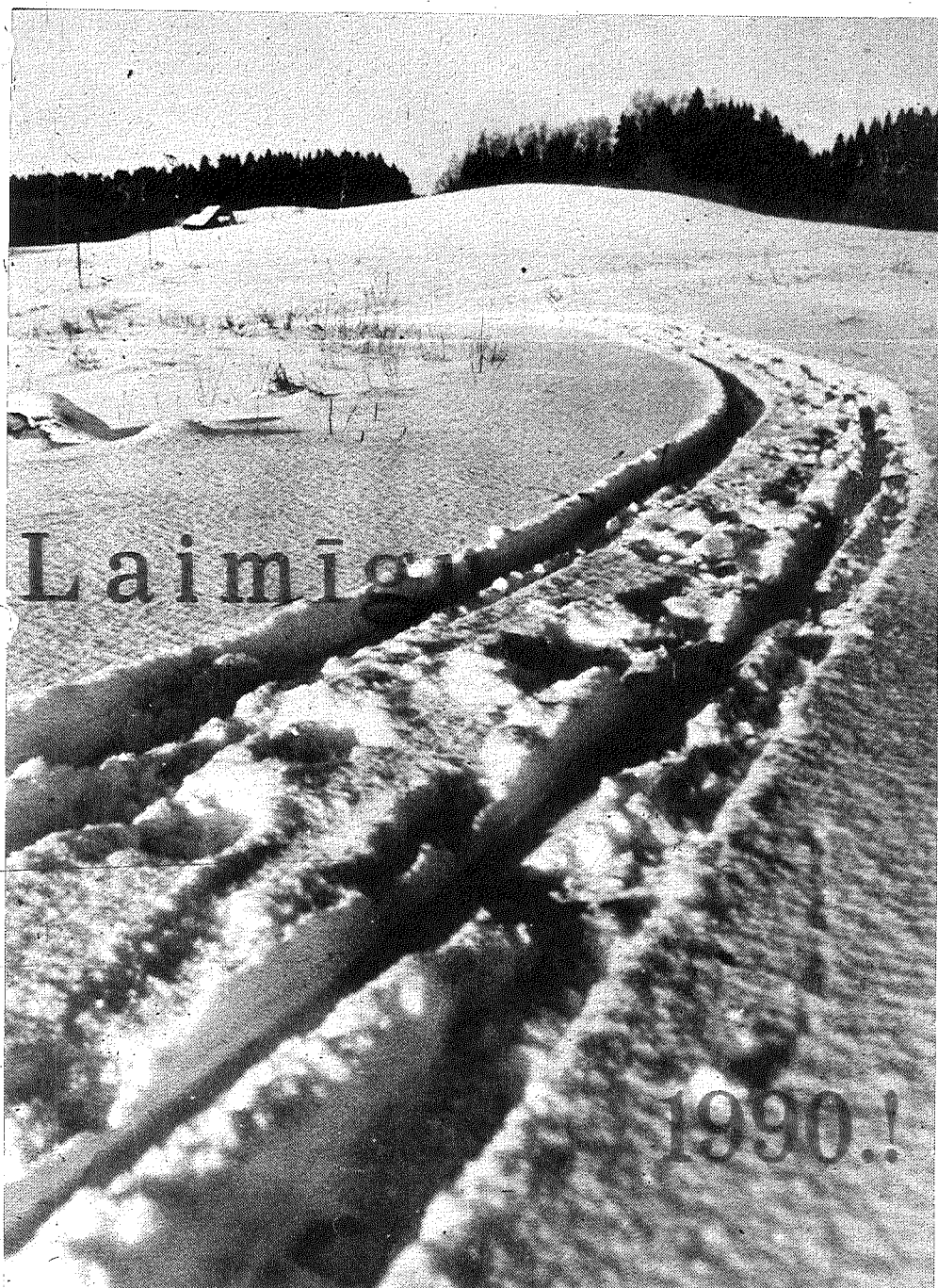
sen-
ne
ija,
kā
a.
a

JAUNAIS CELS

Agrofirmas „Sorkonais Oktobris“ laikrosts

Цена 5 коп.

Lauksaimnieku savienība

Gada nogalē Preiļos sapulcējās daudzie jaunsaimnieki, Latvijas Lauksaimnieku savienības kolhozu un padomju saimniecību atbalsta grupu pārstāvji, lai apspriestu kārtējos uzdevumus, izveidotu rajona lauksaimnieku savienības valdi. Notika plaša domu apmaiņa.

Par Latvijas Lauksaimnieku savienības Preiļu nodaļas priekšsēdētāju ievēlēts Andrejs Ostrovskis, agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» priekšsēdētāja vietnieks, cilvēks ar lielu praktiskā darba pieredzi.

ATTELĀ: Lauksaimnieku savienības dibināšanas konference.

No seno avotu dzīlēm

Jaungada svinēšana ir daudzu tautu sena tradīcija. To daudzo jaunumu skaitā, kurus Pēteris I centās ieviest, lai nostiprinātu Krievijā eiropisko dzīvesveidu, ir arī 1699. gada 15. decembra dekrēts, ar kuru Krievijas impērijas pilsoņiem vajadzēja apsveikt citam citu ar Jaungada atnākšanu, «taisīt rotājumus no eglēm», uzjaudināt bērņus un mājās ieradušos ciemiņus.

Lai jaunajā gadā jūs visos ceļos pavadītu veiksmes, pacientietes izpildīt šos dažus mūsu padomus, kas nemitē no dažādu tautu paražām un ticējumiem.

Pirms Jaunā gada vajag atdot visus parādus, piedot visus pārdarījumus un palūgt piedošanu par tiem, kurus pats esat neļāvis kādam sagādājis. Jāizmet no mājām visi saplētie trauki, jātiek vaļā no priekšmetiem, kas atgādina par aizvadītā gada sarūgtinājumiem un nepatīkšanām.

Mājās viss jāiztīra, jāsavēd kārtībā katrs kaktis,

jānotīra stikli un spoguļi, lai tie spīd un laistās.

Moldāvijā pirmajā Jaunā gada dienā savās mājās un arī tajās, uz kurām iet ciemos, izkaisa graudus: lai gads būtu bagāts, auglīgs, lai mājā valda pārpilnība. Latvijā ir ticējums, ka Vecgada vakarā galdā jābūt zirņiem, kuri līdz Jaunā gada atnākšanai jāpēd.

lai nākamajā gadā nebūtu bēdu un sāpju!

Gruzijā pirmajā Jaunā gada dienā nav pieņemts iet ciemos bez uzaicinājuma. Saimnieks pats sauc tos, ar kuriem viņam saistās labā jēdziens. Tādam aicinātam viesim pirmajam Jaungadā jāpārkāpj mājas sliekšnis, turklāt ciemakulim līdzī notiek jāņem saldumi...

Uz patstāvību

26. decembrī agrofirmas «Sarkanais Oktobris» struktūrvienību darba kolektīvu pilnvarotie pārstāvji sapulcējās uz konferenci, kuras uzdevums bija lemt par ekonomiskās patstāvības piešķiršanu siera rūpnīcai un līnu fabrikai.

Konferenci ievadīja agrofirmas ģenerāldirektors Romualds Kavinskis, kurš

pamatoja šī organizatoriskā soļa nepieciešamību. Viņu atbalstīja siera rūpnīcas direktors Viktors Solovjovs. Problēmām un jaunajiem ticējumiem, kas ar to saistīti, uzmanību pievērsa līnu fabrikas strādnieks Aleksandrs Fedorenko, kā arī siera rūpnīcas darbinieki Valentīna Deksnē un Evalds Savickis.

Konferencē tika pie-

ņemts lēmums atbalstīt agrofirmas administrācijas un darba kolektīvu priekšlikumu piešķirt siera rūpnīcas un līnu fabrikas kolektīviem ekonomisko patstāvību no 1990. gada 1. janvāra, šajā nolūkā lūdzot republikas Ministru Padomi piešķirt abiem šiem uzņēmumiem juridisko personu tiesības un atļaut atvērt pašiem savus norēķinātos kontus PSRS Agrorūpnieciskās bankas Preiļu nodaļā.

AR ZELSIRDĪBAS MISIJU

DEPUTATI PAR SAVU LOMU

KATOLU BAZNICAS LATGALE

2. lappusē

NĀC, SALĀTETHI

«KUKLEI» — 75

BANKETS

3. lappusē

BALKĀNU IESPAIDI

NOPIRKU IEMAUKTUS

LIETUVIESU UN VIETEJIE HUMORISMI

4. lappusē

Balkār iespēja žēlsirdības misiju

Tagad daudz runā un raksta par Žēlsirdības misiju, par tās lomu un tiem daudzajiem cilvēkiem, kuriem vajadzīgs citu labais vārds, uzmunšinājums, arī materiālais atbalsts. Šāds mērķis ir cildens, ceļš, pa kuru vēlamies iet, skaists. Taču tas nekad nēko nedos, ja no vārdiem ātrāk netiksīm pie darbiem. Netrukst arī priekš cilvēku, kuriem tādu vai citādu lēmumu dēļ nav palaimējies, viņiem nav bezrūpīgu vecumdienu. Tiem tad arī vajadzīga mūsu iejūtība, mūsu žēlīgā sirds, viņu dzīves izprašana un palīdzība grūtā ceļā posmā.

Milzīga nozīme ir reliģijai, kas nu, kā daudzas lietas mūsu dzīvē, tiek pārvērtēta un reabilitēta. Cik ilgi par to runājam ar nievošanu, nicinājām, un vai kāds brīnums, ka izaugusi paaudze ar vienaldzīgām un sevī nocietinātām sirdīm, kas nav spējīga iejusties citu nelaimē, cik daudzās ģimenēs valdīs vispār nezina, kas ir žēlsirdība.

Rūpniecības sieviešu padome, kuru man tas gods vadīt jau vairākus gadus, nāca klajā ar aicinājumu savā rūpniecības kolektīvā veikt ziedojumus Žēlsirdības fondam. Atsaucībā ir liela, summas krājas, visos ceļos un mainās cilvēki atbalsta šo pasākumu un ziedo savu artavu.

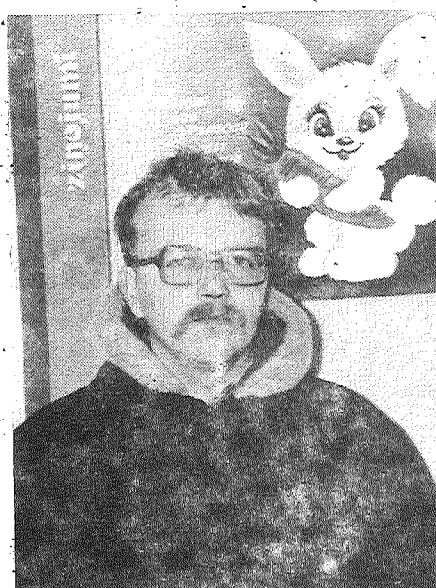
Taču man jārunā arī par to, ka ne visi mēs esam atsaucīgi, ne visi ieskatāmiēš naudas makos un savās sirdīs, kad kāds aicina palīdzēt vajākam, slimam un vecam, nevarīgam. Par to spilgti pārliecinošāmies Žēlsirdības dienā, kad mūsu rajona centrā viesojās P. Stradiņa republikāniskās klīniskās slimnīcas Tautas koris, kad tika rīkoti citi pasākumi, kad bija ieradusies sirmās māmuļas no Salenieku pansionāta. Visi pasākumi bija labi pārdomāti un rūpīgi organizēti, taču tos apmeklēja maz pilsētnieku. Vēl man jāsaka: pēdējā laikā dzīvu rosību Žēlsirdības kustībā izraisa rajona padome, kuru vada daktere, rajona centrālās slimnīcas terapijas nodaļas vadītāja Marta Veita. Pirmo reizi uz Ziemassvētkiem bija organizēta vientuļo veco cilvēku apsveikšana, ko Priekš praktiski realizēja abu vidusskolu audzēkņi. Tādu cilvēku mūsu pilsētā ir vairāk par 120. Līvānos — pāri par 70.

Mūsu sieviešu padome izvirzījusi priekšlikumu arī par cita veida materiālās palīdzības sniegšanu nespējniekiem, lai Žēlsirdības kustības rajona padome ledalā mums kādu mikrofonu, kurā izdarīsim apsekošanu.

Jau vairākus gadus rūpējamies par grupu Aglonas internātskolas bērnu. Sākumā darbojamies ar vecākiem bērniem, bet nu pēdējos trīs gados ar tiem, kuriem bija trīs gadini, — nu viņus izvadījām uz skolu. Tas bija skumjš brīdis sāpīgi gan mums, gan viņu mazajām dvēselēm. Grūti aptvert, kā mātes cilvēkus, kuriem devušas dzīvību, var nomet sētmalē. Šim «dzeguzēm» nav vietas sirdīs žēlsirdībai un svētākajām no cilvēku jūtām — mātes jūtām. Savācām 740 rubļus, lai kaut cik varētu iepriecināt šo mazuļu sirsniņas.

Maz vēl mēs esam paguvušas Žēlsirdības druvas, domājam par to, kā šo darbu vērst plašumā un dziļumā.

Olgas KIVKO

Deputāti par savu lomu

VALENTINA DEKŠNE:

— Vispirms pateicos saviem vēlētājiem, kuri man parādīja šo augsto godu, ievēlot rajona Tautas deputātu padomē, paldies arī Latvijas Tautas frontes vietējam nodaļai par atbalstu. Par deputāti tik augstā rangā esmu ievēlēta pirmo reizi, atbalstu pozitīvos centienus valdības politikā, centienus nodrošināt labākus dzīves un darba apstākļus visām Latvijas tautām. Uzskatu, ka deputātam nav jāstrādā to cilvēku vietā, kuri saņem algu, lai viņi atbilstu saviem amatiem. Deputātam ir jā rūpējas par to, kas skar plašas sabiedrības intereses. Gribu

panākt, lai būtu interesanti bērniem, kuri dzīvo mūsu mikrofonā, lai viņi derīgi un interesanti varētu pavadīt laiku, attīstīties harmoniski. Vēl mana sirsniņa vēlēšanās ir panākt, lai apkārtnē būtu skaista un sakopta. Citi var, kāpēc mēs nevaram? Esmu siera rūpniecības kolektīva padomes priekšsēdētāja, mēs iestājamies par ekonomisku patstāvību republikas pakļautībā, lai siera rūpniecība atgūst sociālistiska uzņēmuma tiesības.

Jaunajā gadā visiem novēlu labu veselību, labu prātu, mieru un satību.

ANITA MUZIKANTE:

— Visam mūsu kolektīvam — strādniekiem, kalpotājiem, vadītājiem un speciālistiem, arī laikraksta «Jaunais Ceļš» lasītājiem novēlu lielu darba prieku un labu veselību. Ja mums būs šīs īpašības, tad noteikti spēsim pacelt savu labklājības līmeni, sarāžot tik daudz un tādas materiālās vērtības, kas vajadzīgas pašiem un Latvijai. Tikai darbs spēš darīt mūs laimīgus, nesēdēsim, rokas klēpi salikuši, un nevaļmanāsim, ka veikalos tukši plaukti. Ja godīgi strādāsim, tad

tā nebūs. Nebīsimies darba, kā to māca tautas daina:

«Acis darba izbījās,
Rokas darba nebījās;
Rokas darba nebījās —
Zinājās padarīt.»

Balotējoties par deputāta kandidāti, man nebija pirmsvēlēšanu platformas, jo nevaru solīt ne pilnus veikalus, ne sakoptas mājas un pagalmus. Tas visiem jāpadara kopā.

Darbīgu un laimīgu Jauno, 1990. gadu!

JANIS VILCANS:

— Rūpniecībā strādāju kopš 1980. gada — pēc Rīgas tehniskās skolas beigšanas. Esmu aparātu uzraugs. Domāju, ka deputātiem nav jāstāvē nekādās frontēs, — lai objektīvāk varētu īstenot savus pienākumus. Kaut gan simpatizēju LTF — tā ļoti daudz darījusi un dara Latvijas jaunās atdzimšanas labā. Gribu, lai cilvēki ir vairāk atraisīti, biežāk nāk klajā ar iniciatīvām, ierosinājumiem, lai viss, ko dara, ir labi darīts.

nos spēkos, to darīšu ar tīru sirdsapziņu. Gribu, lai mums būtu stipras ģimenes. Mums ar dzīvesbiedri Dignu jau ir divi puikas — Raitis un Mārtiņš, tā sakot, sevi esam atražojusi. Gaidām jaunu ģimenes pieaugumu. Jādama ir par to, lai katrā ģimenē būtu stipri materiālie pamati, lai veikalos varētu nopirkt visu, kas nepieciešams cilvēkam, — mazam bērnam un pieaugušajam.

Deputāti vienlaicīgi nedos debesu mannu, bet viņiem jāstrādā kopā ar tautu un tautas labā. Kas būs ma-

Iestājos par ekoloģiskā stāvokļa uzlabošanu, par seno parku, arhitektūras pieminekļu, novada kultūrvēstures pieminekļu restaurēšanu un saglabāšanu nākamajām paaudzēm.

Katoļu baznīcas Latgalē

DAGDAS DEKANĀTS

Pirmā baznīca DAGDĀ bija koka kapella, celta 1705. gadā uz veciem kapiem. Atradās tagadējā baznīcas dārzā pa kreisi, kur tas ir platāks. 1741. gadā blakus šai koka uzcēla tagadējo mūra, vēltitu Vissvētākās Trīsvienības godam, ar diviem torniem, mūra velvju griestiem. Tajā ir trīs greznī mūra altāri ar karnīzēm un pillastriem. Pārējie koka altāri ievietoti vēlāk. Ir īpatnējs ģipša figūrām veidots baptīstērijs, tāpat veidotas arī svēto figūras. Pāgrabā apbedīts Jezuīts Mikēlis Rots. No 1742. līdz 1820. gadam Dagdā bija Jezuītu misija, kādu laiku misionāri apkalpoja arī Bukmuīžu, Baznīcas platība — 576 kvadrātmetri.

Arī ANDRUPENE pirmā baznīca bija neliela koka kapella, celta uz kapiem. Par celšanu ziņu nav. Arī otra baznīca bija no koka, apmēram tās pašas lielumā un tajā pašā

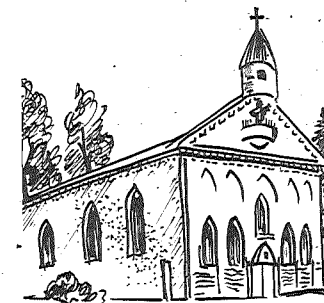
vietā, kur tagad ir mūra ēka. Draudzes Metriku grāmata sāka vest no 1718. gada. Nodēga no zibens spēriena, tagadējā mūra baznīca uzcelta 1849. gadā, nākamā gada 24.

ASUNĀ pirmo baznīcu 1680. gadā uzcēla no koka zemnieki pašu spēkiem bez kungu palīdzības. Draudzes metriks — no 1695. gada. Tagadējo vecās vietā uzbūvēja 1816. gadā, bīskaps V. Kamionka 1819. gadā konsekrēja

sv. Krusta Paaugstināšanas godam (pēc citiem dokumentiem konsekrēta 1830. gadā). Bez torniem, lēzeniem koka griestiem, zvanu tornis dārzā. Baznīcas platība — 220 kvadrātmetri.

septembrī konsekrēta Jaunavas Marijas Skapulēru godam. Baznīca bez torniem, četrstūrainas formas, lēzeniem ozolkoka griestiem. Dārzā ir zvanu tornis ar zvaniem. Baznīca atrodas uz 156 kvadrātmetriem zemes.

1530. gadā celto koka baznīcu AULEJĀ nopostīja karos, par Aleksandra Gonsevska līdzekļiem Jezuīti 1626. gadā uzcēla jaunu, kurai pēc pussimta gadiem tika izdarīts remonts. Nodēga 1683. gadā. 1709. gadā vieta uzcelta tagadējā, tā ir baroka stīla, krustveidīga, ar diviem torniem, akmeņu grīdu un griestiem mūra velvē. Jezuīti Aulejā ieradās 1626. gadā, kad Daugavpils ievēroja Gonsevskis uzdevināja tiem muīžību, no kurās lenākumiem tika sniegta palīdzība Daugavpils Jezuītiem.

Jaunais Ceļš

1989. gada 30. decembris

